

„Még sok mondanivalóm volna nektek, de nem vagytok hozzá elég erősek. Amikor azonban eljön az Igazság Lelke, ő majd elvezet titeket a teljes igazságra. Nem magától fog beszélni, hanem azt mondja el, amit hall, és a jövődőt fogja hirdetni nektek. Megdicsőít engem, mert az enyémből veszi, amit majd hirdet nektek. Minden, ami Atyámé, enyém is. Ezért mondtam, hogy az enyémből veszi, amit majd hirdet nektek.”

Jézus további mondanivalójára a tanítványok nem voltak elég érettek, mint az események is mutatták. Nagypéntek után mindenki csalódottan elindult hazafelé (emmausziak...), mert még azt sem értették meg, amit addig hallottak (ti. hogy fogjanak össze, éljenek szeretet közösségesdit Jézus „nélkül” is, mert ez a lényeg).

A további tanításokat majd a Lélektől lehet megtudni az elkövetkezendő időkben (már kétezer éve folyamatosan). De ez a Lélek nem tud csak úgy fújni, hatni. Mint ahogyan ahhoz, hogy szél legyen, kell a levegő. A továbbiakban nem beszélnek az Atyáról, a Lélekről, Jézusról, mint az Isten megjelenési formáiról, csak a Teremtőről. Úgy tűnik, semmit sem tehet a Földön nélkülünk, emberek nélkül. Másutt a Világmindenségben meg az ottaniak nélkül. Mintha így lenne kitalálva. Nem beképzeltség szeretne ez lenni, inkább az óriási felelősség és lehetőség számunkra. Nélkülünk a Teremtő sem tud újabb és újabb embereket létrehozni. Ezért kötelességünk az életet továbbadni. Persze nem csak úgy “gyártani” az utódokat, ezért alakul ki bennünk a szerelem, erre alakult ki a házasság, a család... Magasztos és szent dolog ez! Már is az erre alkalmasság kérdésénél vagyunk, egészségesen élni, készülni a gyerekekre, majd minél tökéletesebben megvalósítani.

Az Ő mibenlétének megértéséhez és elmondásához kellenek az alkalmas közvetítők (próféták, Jézus, Lélek, szerzetalapítók, világvallás-alapítók, Bokor-alapítók, filozófusok, teológusok, stb.) Mint ahogy a hang létrejöttéhez kell a fizikai közeg meg a hangkeltő eszköz vagy hangszál. Lehet, hogy a Teremtő nem tudja másként közölni magát, csak általunk? Ismét itt vagyunk az óriási felelősség és lehetőség, sőt kötelesség kérdésénél. Az alkalmassá válás kérdésénél. A szellemi örökség továbbéltetésénél, továbbfejlesztésénél. Emberlétem miatt a részemet ebből is ki kell vennem, a fizikai mivoltomat, az agyamat a Teremtő eszközéül kell, hogy adjam. Ki-ki a képességeinek, talentumainak megfelelően.

Számunkra akkor hiteles ez a mondanivaló, ha összhangban van Jézussal, ha az Ő tanítását fejti ki tovább. Ezért kell lehetőleg minden – különböző szempontok miatt – “hozzáadott” szöveget lefejtetni az evangéliumokról, ezért kellenek a „gromonandrások”, „kovácslacik”! Jól látszik, ha a nem lényeges, nem eredeti jézusi szöveget variálja tovább a magát Lélektől elteltnek vélő, akkor virul a “vallás” (angyal-tanok, Mária-dogmák, pártus herceg, ezotéria, ...)

Szerintem, aki ezt a jánosi szakaszt írta, az éppen azt látta (és adta Jézus ajkára), hogy majd lesznek olyan Istenre hangolt emberek, akik a saját koruknak megfelelően be fogják tudni mutatni a Teremtő világát, aktualizálni tudják Jézus tanítását. Én örök optimistaként ugyanis hiszek az emberi gondolkodás (Szent Szellem - Pneuma) fejlődésében, haladásában. Maga Pál is ilyen Szent Szellem-től megszállott lehetett az összes torzításával együtt. Gyurka bácsi is. Hála Istennek – véleményem szerint és egyelőre úgy tűnik – Ferenc pápa is. Meg a „gromonandrás”, „kolaci”... is!

Cserta Gábor, Székesfehérvár